Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

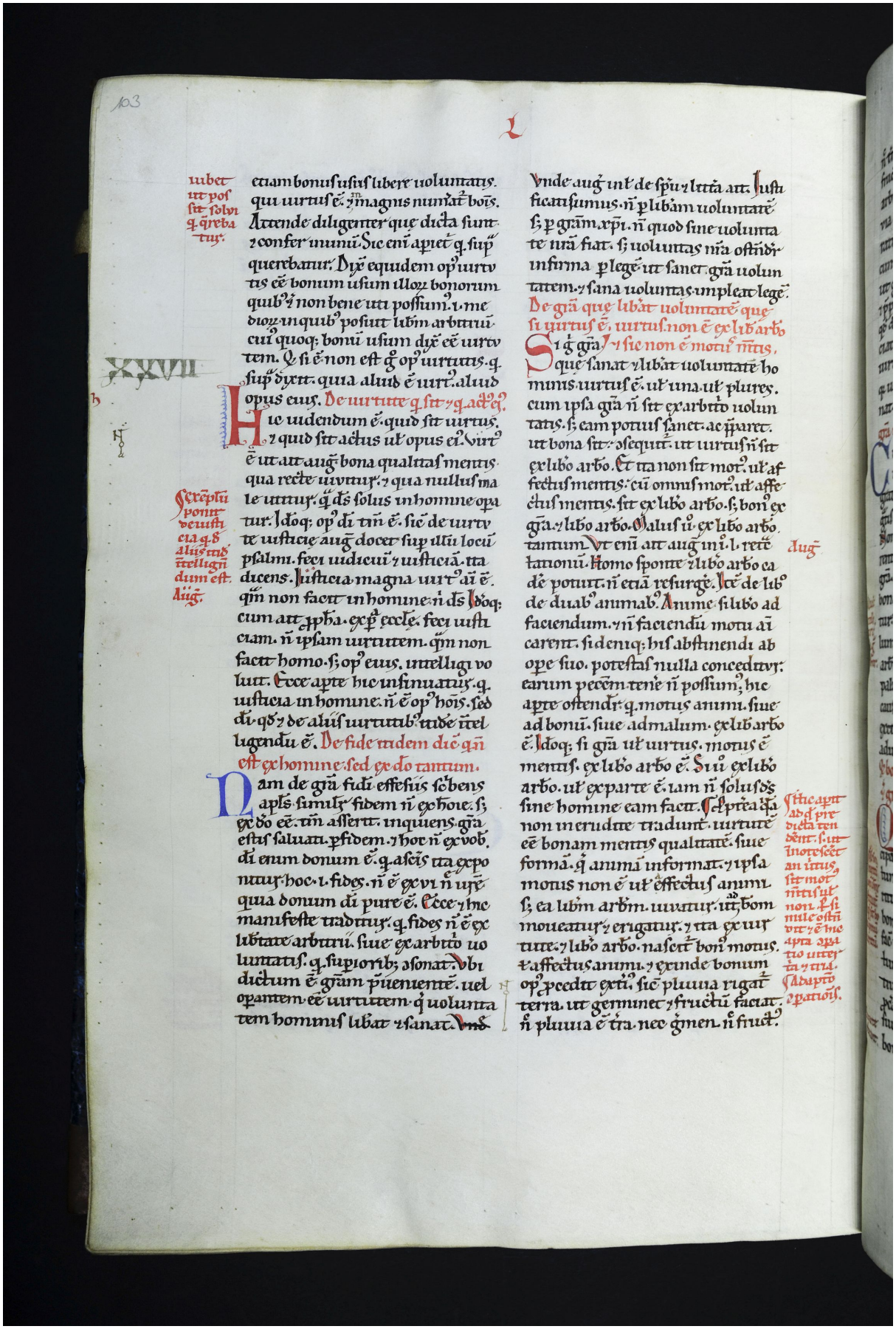

103

uiber ut possit solvi q. ꝗreba tur.

etiam bonus usus liberi uoluntatis. qui uirtus ē. ym magnus numat bois. Attende diligenter quę dicta sunt. ⁊ confer inuicē. Sic enī apiet q. supꝰ querebatur. Dicē equidem opꝰ uirtutis eē bonum usum illoꝝ bonorum quibꝰ ⁊ non bene uti possumꝰ. i. medioꝝ inquibꝰ posuit libīm arbitriū. cui quoq; bonū usum dicē eē uirtutem. Q si ē non est g opꝰ uirtutis. q. supꝰ dixit. quia aliud ē uirt. aliud opus eius. De uirtute q. sit ⁊ q. actꝰ eq.

XXVII

b

Hic uidendum ē. quid sit uirtus. ⁊ quid sit actus ut opus ei. Virtꝰ ē ut ait aug. bona qualitas mentis qua recte uiuitur. ⁊ qua nullus male utitur. q. ds solus in homine opatur. Idoq; opꝰ di tm ē. sicē de uirtute iusticie aug. docet sup illū locū psalmi. feci iudicium ⁊ iusticiā. tta dicens. Iusticia magna uirtꝰ ai ē. qm non facit in homine. ni ds. Idoq; cum ait ap̄ba. exp̄ ecclē. feci iusticiam. ñ ipsam uirtutem. qm non facit homo. s; opꝰ eius. intelligi volut. Ecce apte hic insinuatur. q. iusticia in homine. ñ ē opꝰ hois. sed di. qd ⁊ de aliis uirtutib̄ tude intelligendu ē. De fide tridem die q. ñ est ex homine. sed ex do tantum.

Crepsu ponit de iusticia q. ds aliis tradit intelligendum est. Aug.

Nam de grā fidei effectus sc̄bens apls simulꝫ fidem ñ ex hoie. s; ex do eē. tm asserit. inquiens. grā estis saluati. p fidem. ⁊ hoc ñ ex vob. di enim donum ē. q. ascis tta exponitur. hoc. i. fides. ñ ē ex vi ñ uē quia donum di pure ē. Ecce ⁊ hic manifeste traditur. q. fides ñ ē ex libtate arbitrii. siue ex arbitrio uoluntatis. q. supioribꝰ asonat. Vbi dictum ē grām p̄uenientē. uel operantem eē uirtutem. q. uoluntatem hominis libat ⁊ sanat. Vnde aug. int̄ de spu ⁊ litta ait. Iustificamur. ñ p libām uoluntatē. s; p grām. xpi. ñ quod sine uoluntate nra fiat. s; uoluntas nra ostendit infirma p legē. ut sanet. grā uoluntatem. ⁊ sana uoluntas impleat legē. De grā quę libat uoluntatē quę si uirtus ē. uirtus non ē ex libo arbo

Sic g grā ⁊ sic non ē motus ñtis. quę sanat ⁊ libat uoluntatē hominis uirtus ē. ut una. ut plures. cum ipsa grā ñ sit ex arbitrio uoluntatis. s; eam potius sanet. ac ꝓparet. ut bona sit. ⁊ sequit. ut uirtus ñ sit ex libo arbo. Et tta non sit motꝰ. ut affectus mentis. cū omnis motꝰ. ut affectus mentis. sit ex libo arbo. s; bonꝰ ex grā. ⁊ libo arbo. Malus ū ex libo arbo. tantum. Vt enī ait aug in l. l. retē tanonū. Homo sponte ⁊ libo arbo cadē potuit. ñ etiā resurgē. Scē de libꝰ de duabꝰ animab. Anime libo ad faciendum. ⁊ ñ faciendū motu aī carent. sideniq; his abstinendi ab ope suo. potestas nulla concedit. earum pecēm tenē ñ possumꝰ. hic apte ostendit. q. motus animi. siue ad bonū. siue ad malum. ex libo arbo ē. Idoq; si grā ut uirtus. motus ē mentis. ex libo arbo ē. Sed ū ex libo arbo. ut ex parte ē. tam ñ solus ds sine homine eam facit. Sed p̄ea q. non in eruditi traditi. uirtute eē bonam mentis qualitatē. siue formā. q. animā informat. ⁊ ipsa motus non ē ut effectus animi. s; ea libm arbm. uertitur. ut bonꝰ mouetur ⁊ erigatur. ⁊ tta ex uirtute. ⁊ libo arbo. nascit bonꝰ motus. ⁊ affectus animi. ⁊ ex inde bonum opꝰ pcedit exti. sicē pluuia rigat terra. ut germinet ⁊ fructū faciat. ñ pluuia ē tta. nec gnen. ñ fructꝰ.

Aug.

Sic apte ad q. pr dicta tendit. s. ut inoresceat an ūtus, sit motꝰ ñtis ut non. p. simile ostendit ⁊ ē hic apta aptio uterq; ⁊ ttu. Sed ad pro ⁊ p. ratiōis.